

שבועות יח-א

עניין: נועץ עשר צפרניו בקרקע

ספר חסידים סי' קעג

שלא אחטא. ועל הרהור אשה בעת שהוא בא להרהר על אשה בתפלה ינעוץ גודלי
אצבעות רגליו בארץ ויתלה גופו עליהן [א] ולא יסמוך ידיו לכותל וזה הדבר מבטל
ממנו כל מיני הרהורים ואם ישב ואינו יכול לעמוד מפני בני אדם ינעוץ גודליו
בחוק בארץ. ועל יצר ג' אהבת לבו ואהב אשה ביותר ואינו חושש באשה אחרת

גמ' סוטה לו:

דכתיב ורועה זונות יאבד הון מיד^ז ותשב באיתן קשתו א"ר יוחנן משום ר'
מאיר ששבה קשתו לאיתנו^ז ויפוזו זרועי ידיו נעץ ידיו בקרקע ויצאה שכבת
זרעו מבין ציפורני ידיו^ז מידי אביר יעקב מי גרם לו שיחקק על אבני אפור

ביאור הגר"א על תיקוני זהר

תקוני זהר תיקון ס"ט דף קי ע"א

דף קכח ע"ב

ונעץ צפרניו בקרקע שילא משם ולא נהבא
זוה ע"י כרית קודש וכמ"ס כפ"כ דשטות
נועץ עשר צפרניו בקרקע ט"ו"ש סוכה נפרק
של ראשונים מכריסן של אחרונים דודאי
האי דנשיק מפרטים חין כי אם הארה
מועצת דהוא רק בקיעה בעלמא בלא
נקב ולא ע"י כרית בשפע גדול וקדוש
וראיה מה קדושים היו - מכריסן הוא
ע"י כליות וגרית קדש: * ולא אודריקו

לגביה יג). דהוה דיוקנא דאדם קדמא (יד). דא גרים דאודריקו לון ונעץ צפרניו
בקרקע טו) וברח גרמיה ולא אודריקו בההיא זונה טו) דאי לאו דאתחזיאת ליה
דיוקנא דאבוא לא הוה אודריקו הכי ודיוקנא דאבוא גרם דההיא טפה וינס ויצא
החוצה ולא בעבירה יז). ובשכד וינס (נ"א בהאי זונה דאי הוה זריק לון בהאי
זונה הוה ישראל טבעין לימא ולא למגנא אוקמוה קמאין יח) בשכר וינס) הים
ראה וינס (תהלים קי"ד ג) ואי לא לא הוה נפקין ישראל מן ימא, ואיהו קביל
עונשיה באלין עשרה הרוגי מלכות דהוה עתידין למיפק מיניה עשרה שבטין א).
ובגין דא הוה עשרה הרוגי מלכות כגווגא דעשרה שבטין דהוה עתידין למיפק
מיניה, והוה חשבין חבריא דעשרה בני יעקב הוה ב). וא"ל אם כן מאן יהיב רזא דא

שולחן ערוך ורמ"א יו"ד סי' קפה, ד

נשיא דהוה טעם נשיא נשיא יב) שיצאתו הנאה לו בביאתו יב) ביצד יעשה ינועץ

צפרני רגליו בארץ יב) ושוהה בלא דישא עד

שימות האבר ופורש באבר מת: הגה י) ומלא פחד ורתת על העצירה שנאה לידו ולא יסמוך עליה רק יסמוך על רגליו
וידיו ולא יהנה ממנה יא) ואם פירש ממנה נקשוי בשוגג שלא ידע שאסור לפרוש ממנה יב) יב) יתענה ארבעים יום ואינו